

Чл. 4. Непълнолѣтнитѣ отъ двата пола, за да могатъ да се занимаватъ съ търговия и да се считатъ за пълнолѣтни относително сключенитѣ отъ тѣхъ задължения по търговски сдѣлки, трѣбва да сж павършили осемнадесетъ годишна възраст, да бждатъ освободени отъ настояничество и да иматъ писмено разрѣшение отъ баща си, или отъ майка си, ако баща имъ е умрѣлъ, запрѣтенъ или отсътствующъ. Ако нѣматъ баща и майка, разрѣшението имъ се дава отъ настойника, слѣдъ като бжде утвърдено отъ роднинския съвѣтъ и отъ сжда. Актоветѣ по освобождението отъ настояничеството и по разрѣшението за упражняване търговско занятие трѣбва да се прѣдставятъ въ канцелярията на окръжний сждъ, въ вѣдомството на който непълнолѣтниятъ има намѣрение да установи своето мѣстожителство, и тия актове трѣбва да бждатъ прѣписани въ опредѣления за това регистръ и залѣпени въ залата на общинското управление, като се обнародватъ сжщеврѣменно въ „Държавенъ Вѣстникъ.“

До когато горнитѣ распореждания не се изпълнятъ, непълнолѣтниятъ не може да почне да се занимава съ търговия.

Чл. 5. Распорежданията на горния членъ се прилагатъ и на освободения отъ настояничество непълнолѣтенъ, даже и когато нѣма качество на търговецъ, стига само въпросътъ да се отнася до дѣйствиа, които законътъ счита за търговски сдѣлки.

Чл. 6. Непълнолѣтниятъ търговецъ, който се е съобразилъ съ распорежданията на чл. 4-й, може, безъ ново разрѣшение, да ипотекира и отчужди недвижимитѣ си имоти въ полза на търговията си.